

Tuần Báo Vô Vi

1 tháng 11 năm 2015

Số 262

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Sinh Hoạt Bạn Đạo
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

1. Muốn tu đúng đường thì phải làm sao ?
2. Tại sao tu hoài không tiến ?
3. Lý do nào thúc đẩy tổ chức Thiên Ca ?
4. Muốn có sự đoàn kết trong xây dựng thì phải làm sao ?
5. Quyết tâm tu thì phải làm sao ?
6. Tại nạn đến thì phải làm sao tháo gỡ ?
7. Toàn thân con người trên mặt đất đều có nghiệp lực tức là điển thanh và điển trược bao vây có phải không ?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Monaco, 11/01/98 3 :50 AM 1) Hỏi: Muốn tu đúng đường thì phải làm sao ? Đáp: Thưa muốn tu đúng đường thì phải nhịn nhục và sửa tiền hằng ngày, tâm tình lúc nào cũng đổi mới, hướng về sự thanh tịnh mà tu. Kệ : Biết mình thật sự là ngu dại Sửa tiền tâm linh tự tiền hoài Phiền muộn không còn trong ý thức Trì tâm thực hiện chẳng lầm sai.	Monaco, 12/01/98 2 :45 AM 2) Hỏi: Tại sao tu hoài không tiến ? Đáp: Thưa tu hoài không tiến là vì nghiệp lực từ nhiều kiếp đã dồn dập trong thân kinh khối óc, chỉ có nhịn nhục kiên nhẫn hành pháp thì mới giải được nghiệp tâm, trì niệm lục tự A Di Đà Phật, khai triển huyền bí của nội tâm thì sẽ đạt tới sự vi diệu của Trời Phật mà hành triển. Kệ : Tu hành thật sự cảm giao liên Khai trí mở tâm tự tiền xuyên Tận độ duyên lành Trời chuyển phước Bình tâm học hỏi tự mình yên.
Monaco, 13/01/98 12 :00 AM 3) Hỏi: Lý do nào thúc đẩy tổ chức Thiền Ca ? Đáp: Thưa sự sáng suốt của Thượng Đế ân độ xây dựng đại sự chung là đưa đạo vào đời, tạo thành khí giới tình thương và đạo đức. Kệ : Xây dựng chung hành trong ý thức Thực hành chơn pháp tự mình minh Cộng đồng thức giác là chơn phước Quy nguyên giềng mối rõ hành trình.	Monaco, 14/01/98 7 :00 AM 4) Hỏi: Muốn có sự đoàn kết trong xây dựng thì phải làm sao ? Đáp: Thưa muốn có sự đoàn kết trong xây dựng thì phải thực thi trật tự và thật thà, hòa hợp với nguyên lý của Trời Đất mà phục vụ thì rất dễ đoàn kết tốt đẹp và mỹ mãn trong hành trình tu tiến đến vô cùng thức giác. Kệ : Bình minh khai triển trí quang hành Thức giác bình tâm hướng cõi thanh Giềng mối hành trình trong chơn thức Thành tâm tu luyện tự mình thanh.
Monaco, 15/01/98 12 :00 AM 5) Hỏi: Quyết tâm tu thì phải làm sao ? Đáp: Thưa quyết tâm tu thì phải thực hành đều đặn và đứng đắn trong trật tự hằng ngày, thì sẽ đạt được kết quả tốt ở tương lai, bình tâm hành pháp tạo được nhịn nhục tối đa thì phần hồn sẽ được thanh nhẹ. Kệ : Thực tâm muốn trở về quê nội Gốc gác Trời ban chẳng tẻ tôi Cương quyết thực hành tâm thức giác Tin lành sẽ đến chẳng sang tôi.	Monaco, 16/01/98 4 :10 AM 6) Hỏi: Tai nạn đến thì phải làm sao tháo gỡ ? Đáp: Thưa tai nạn tức là trước, suy nghĩ không liên chính, phát triển tà dâm tự gạt lấy chính mình, như ăn uống quá độ, suy tư quá độ, kích động khối thân kinh từ cơ tạng cho đến óc đều bất ổn sanh bệnh tức là nạn. Kệ : Tâm linh bất ổn tự bàng hoàng Khó khổ đau thương sống khó an Tai nạn xảy đến không thể dứt Thành tâm niệm Phật giải cầu an.
Monaco, 17/01/98 2 :35 AM 7) Hỏi: Toàn thân con người trên mặt đất đều có nghiệp lực tức là điển thanh và điển trước bao vây có phải không? Đáp: Thưa mỗi người đều có nghiệp lực khác nhau, từ thanh cho tới trước, thanh là mắt sáng mặt tươi, trước là mắt không sáng mặt không tươi, thích hướng ngoại trong chiều hướng tham dục bản thân khó tiến. Kệ : Tự gieo ý dục tạo tâm phiền Nguyên lý công khai điển tiến xuyên Muốn dẫu không được hình cầu trúc Thiên tình rõ rệt vẫn giao liên.	

DUYÊN KIẾP ĐƯƠNG HÀNH (tiếp theo)

...

Bạn đạo: Ráp lại hai số không thành số tám.

Thầy: Thấy không? Nó không có khó. Cho nên bạn đừng có bận tâm cầu xin ông Trời này kia, lúc nào tôi muốn biết ông Tám cũng được. Không bao giờ tôi nói chuyện ra tiếng trong lỗ tai bạn nhưng mà bạn hiểu. Là tại sao? Tôi đưa cái sáng suốt cho bạn tự giải, tự đáp, không có khó khăn. Cái đó ma quỷ nó không có lợi dụng được. Tôi tu tới bây giờ xung quanh tôi ma quỷ nhiều lắm nhưng mà chúng nó không có lợi dụng được. Bởi vì cái vô tình vô sắc mà nó đâu có rờ được. Còn hữu tình hữu sắc thì nó còn ba xạo được. Còn vô tình vô sắc nó không làm gì được. Nói vậy là các bạn hiểu. Cái đó nó siêu lắm, siêu thượng thừa, thấy không?

Cho nên, chúng ta tu để đi vô cái vô tình, vô sắc, không cần mong thấy ông Tám, không cần thấy cái sự biến hóa gì trước mắt, không cần nghe nói. Nếu nghe nói cũng còn tà, mà thấy cũng còn tà, thấy chưa?

Bạn đi từ Long Xuyên lên bạn thấy biết bao nhiêu cảnh không? Nếu mà bạn nhớ hết mấy cái cảnh là cái đầu bạn nặng rồi, đâu có tiến hóa được. Nhưng mà bạn chỉ đi tới có một đích mà thôi, thấy không? Chuyện cái xung quanh chúng ta không cần biết. Mục đích là mình tự chủ. Cái gì biến hóa ra màu sắc, cái không động biến hóa ra màu sắc, thấy chưa? Cái động nó sẽ rớt. Anh đẹp rồi anh hết đẹp, thấy chưa? Anh đỏ rồi anh hết đỏ, thấy chưa? Anh xanh rồi anh hết xanh, thấy chưa? Nhưng mà cái chủ nó còn là thanh điển, thanh điển là không động, không màu sắc, không hình hoại, không màu sắc, đó kêu bằng Vô Vi.

Cho nên, nhiều người tu bây giờ xuất vía, xuất hồn, không có thấy tôi. Nhưng mà tôi ở đâu cho nó thấy, tôi ở trong con tim nó mà nó không thấy. Rồi nó ráng tu nó sẽ thấy. Khi mà nó thấy nó là hai số không hợp lại là nó thấy tôi. Vô Vi không có gì hết. Không mà có, thấy không? Chớ đừng có bận tâm tôi phải đi thấy hình thù ông này, ông kia, ông nọ vô ích. Cái đó là bị ngoại cảnh lôi cuốn và tà ma quỷ quái có thể biến hình quyến rũ con người. Ngay Chúa nó cũng tới quyến rũ được. Phật nó cũng quyến rũ được. Những cái hình ảnh đó không có tin

niệm được. Nhưng mà muốn đi về Vô Vi phải hiểu rõ cái nguyên lý của Vô Vi. Vô tình, vô sắc mới là Vô Vi, thấy không? Hai cái cũng không. Cắt nghĩa tới đó nó xa. Hồi nào tới giờ tôi không cắt nghĩa. Bởi vì trình độ chưa có tới. Mà cắt nghĩa bây giờ các bạn nghe cũng còn mệt. Tôi nói rất dễ mà các bạn nghe cũng còn mệt, thành ra nó chưa tới thì giờ. Phải chờ đợi cái quả địa cầu này nó thay đổi, nó gần thuận dương rồi nói cái này, họ nghe họ sướng lắm, họ thấy họ tới nơi rồi. Chớ bây giờ dương âm bất hòa, nói đi, nói lại, rồi nó cũng thấy rất xa, té ra gần trong tâm khảm nó mà nó không thấy, ở trong nó mà ra mà nó không biết. Là tại vì nó động quá, khó nói. Mà nó tịnh khỏi nói nó cũng biết, đừng chút nó biết rồi.

Cho nên, hằng đêm, hằng ngày tôi đã gọi thanh điển Vô Vi tới các bạn rất nhiều. Nhưng mà sự cảm ứng đó lần lần rồi các bạn sẽ thấy. Các bạn thanh tịnh quân bình chừng nào thì các bạn thấy chừng nấy. Còn thiếu quân bình các bạn không thấy. Hỏi chớ bạn hiền sao ông Tám không độ, kẻ hiền, người ác cũng có hết, kẻ xấu, người tốt cũng có cái Vô Vi tới hết. Chớ không phải không có đâu, không phải bình người này, bỏ người kia. Không!

Nhiều bạn phải cho nó gặp nhiều nghịch cảnh đụng chạm bề đầu, bề óc, khóc lên, khóc xuống rồi để coi thử nó hiểu nó chưa. Nó còn chưa hiểu nó, nó sẽ còn gặp nhiều trận nữa để nó hiểu nó, cũng Vô Vi giúp nó, phải giúp nó để cho nó tiến hóa. Mà nó còn hung hăng độc tài nhiều thì nó phải gặp nhiều nữa. Nó cứ khổ hoài, khổ hoài, khổ hoài, khổ tới chừng nào, nó thấy cái khổ là hạnh phúc, hết rồi, nó không còn khổ nữa. (Thầy cười.)

Cũng như các bạn có tu, rồi các bạn được gặp cái khổ. Tôi cho các bạn thấy khổ rất nhiều khổ. Nhưng mà các bạn thấy được cái khổ rồi, các bạn hạnh phúc chưa? Trong lúc nhờ gì, nhờ cái thiện, nhờ cái pháp lý nó đưa các bạn tới, thấy cái hạnh phúc, thấy không?

Đó, cho nên chúng ta phải ở trong cái khổ tìm ra hạnh phúc. Chúng ta phải ở trong cái động tìm ra cái tịnh. Tại sao không khuyên các bạn đi lên núi tu? Tôi xin thú thật các bạn trên núi còn động hơn thế gian. Bởi thế gian tuy vợ mình chửi nhưng mà

nó biết nấu cơm cho ăn. Trên núi mà ma quỷ, cạp beo chửi không ai nấu cơm cho mình ăn, bạn thấy không? Cho nên cái cảnh tu ở gia đình tốt hơn đi lên núi, núi đâu có thanh tịnh. Bởi vì loài nó còn thấp hơn hạ trí, vô tri, vô giác nhiều. Đó, rồi nó đâu có giúp mình tiến hóa được. Mà ngay trong gia cang có vợ con đòi hỏi cái này, cái kia, đòi hỏi nhiều chừng nào, mình kể những vị đó là những vị thầy của chúng ta. Chúng ta phải học hỏi nơi thầy, thì chúng ta làm vừa lòng tất cả, thì chúng ta diệt cái sân của nội tâm. Mà nếu chúng ta không làm vừa lòng tất cả thì cái sân nó tồn tại trong đầu óc chúng ta, chúng ta độc tài. Tao là cha mày mà mày sai tao hốt cứt, sao mày. Nhưng mà mình vẫn hốt cứt, mình vẫn làm việc siêng năng hơn. Vì con, vì vợ, vì tình thương của xã hội đất nước quần chúng nhân loại thì mình phải làm nhiều hơn, để chi? Hành động và tư tưởng mình ảnh hưởng. Tuy rằng mình nói không được nhưng mà mình sẽ gợi tư tưởng lành cho nó. Hành động của mình cũng như cái gương trong lành để cho con cái nó rọi, trong lúc nó đi ra ngoài nó tìm không có mà ở nhà nó có của quý, thấy chưa?

Cho nên, các bạn được học hỏi rất nhiều. Khi các bạn tu về Vô Vi rồi ngay trong gia cảnh các bạn cũng học hỏi. Học hỏi đụng chạm nhiều để các bạn dẹp cái tự ái, tự tôn mà thương yêu những người sẵn có của mình. Chúng ta phát tâm thương yêu thì chúng ta sẽ đưa cái gương lành cho mọi người tự soi và tự kiểm. Còn chúng ta không có phát tâm thương yêu thì chúng ta lu mờ như những người khác, và chúng ta bị gián đoạn trong chu trình tiến hóa tu hành của Vô Vi, các bạn thấy chưa? Bài học nhiều lắm, hai mươi bốn trên hai mươi bốn đều có bài học của Vô Vi, từ gia cảnh hành động xét nội tâm mới thấy cao quý. Khi mà các bạn hiểu học như vậy và các bạn hiểu học thì tự nhiên các bạn sẽ thấy hứng thú và thấy yêu đời, rồi sau này các bạn sẽ tiến hóa rất nhiều.

Làm sao chúng ta có thể ảnh hưởng nhơn loại trên thế giới được. Nếu chúng ta muốn tiến hóa ảnh hưởng nhơn loại trên thế giới thì chúng ta phải học cái đường lối này: hiểu tất cả và giữ tất cả. Sau này chúng ta giải họ mới nghe, cắt nghĩa họ mới thấy rõ đâu đó nó có bằng chứng. Chớ nói anh ở Việt Nam, người tu nhiều, bây giờ chúng tôi qua đây muốn học tu mà mình cắt nghĩa thua người ta là tại mình không chịu tham gia bất cứ một cái gì để tiến hóa thì mình chỉ ở trong một góc tu mà thôi, chớ mình không phải tu cho tất cả, mình thiếu từ bi. Nếu mình đủ từ bi, đủ sáng suốt thì mình tu cho tất cả, thấy

không? Mà trước hết mình phải học tất cả, rồi mình mới dạy tất cả, thấy chưa?

Đó, cho nên ở đây là một địa linh để cho mọi người tu hành tiến hóa, không hiểu thì bị. Bây giờ, các bạn thấy rõ ràng trước mắt họ lợi dụng ông Trời, họ lợi dụng ông Phật để làm một cái đạo cho ta. Thì bây giờ nhân quả nó tới rồi, họ phải tự gọt rửa, không có ai động nhưng mà họ phải tự dẹp lần lần, bạn thấy chưa? Bởi vì họ tu sai, họ xưng hô tu nhưng mà họ chỉ theo một người đó không hà, họ không trở về với họ và không hóa giải cho tất cả. Nguyên năng của họ, họ không hiểu thì họ chỉ bán ông Trời ăn, bán ông Phật ăn. Thì cái tội đó, hồi chớ ngày nay họ tức không? Họ tức! Họ nói tại sao tôi tu, tôi lo cung phụng ông Phật, tôi lo lau chùi hương đăng hàng ngày nhưng mà ngày nay tôi khổ như thế này. Trời ơi là Trời, mắt của Trời đâu, mắt của Phật đâu, Trời đui và Phật đui, nó cũng chửi nữa. Nhưng mà chính nó đui và nó bán Trời, bán Phật ăn thì cái tội đó ngày nay nó phải thọ và tự nó phải đánh thức. Cho nên cái cơ duyên và cái thiên cơ, thiên ý chuyển hóa giáo dục của con người. Khi các bạn thấy được thiên ý vay trả rõ ràng, mà khi các bạn làm quá lộ rồi thì tự nhiên nó phải hồi lại, thấy chưa? Họ bành trướng những cái đường lối đó, rồi họ tự rút, thấy chưa? Cho nên cái gì mà làm sai là nó phải tiêu, mà cái gì làm đúng thì nó được tiến hóa, thấy chưa? Cho nên chúng ta tu hồi nào tới giờ, chúng ta đâu có lợi dụng ông Trời, đâu có cúng ông Trời, đâu có lạy ông Trời, đâu có bán ông Trời ăn, thấy chưa? Đâu có lập chùa thờ ông Trời, nghĩa là lập chùa thờ ông Trời cũng như tôi lập tiệm, tôi buôn bán vậy thôi, thấy không? Có huê lợi. Mà tôi lập chùa tôi thờ ông Phật thì tôi cũng tìm huê lợi mà thôi, sự thật chứ! Tôi nương cửa chùa để mà sống, chớ tâm tôi không phải hướng Phật để mà tôi sống. Nếu tâm tôi hướng Phật, tôi đâu cần lập chùa. Chùa ngay trong tâm tôi, tịnh xá trong tâm tôi, thấy rõ chưa?

À! Bây giờ các bạn thấy trước mắt như vậy thì các bạn thấy thiên cơ, các bạn thấy thiên ý, các bạn thấy giáo dục của căn khôn vũ trụ đang lo cho loài người tiến hóa. Những người đi sai được ăn năn hối ngộ trở lại căn bản, rồi sớm tiến hóa đi thẳng một đường. Mà chúng ta đây không phải là mê tín, chúng ta đang đi trong chu trình tiến hóa đứng đắn của căn khôn vũ trụ. Anh phải sửa anh, anh mới thấy anh. Anh không sửa anh, anh không bao giờ anh thấy anh. Anh không phải lệ thuộc bởi một giáo lý nào. Anh không lệ thuộc bởi một giáo điều nào. Anh không lệ thuộc bởi một người nào, thấy chưa?

Chính anh sửa sai và tiến. Thì mọi người dân mà biết như vậy thì mới tiến tới giàu mạnh và hạnh phúc, thấy không ?

Chúng ta tu trở về một vị tự giác, hiểu được sự sai lầm của mình mới là thấy nhẹ nhàng hạnh phúc. Còn các bạn chưa hiểu tội lỗi và sự sai lầm các bạn thì tu hoài nó cũng nặng hoài, không có tiến đâu. Con voi ăn chay trường tu, con bò ăn chay trường tu nặng trĩu, nó không có thấy nó, thấy chưa ?

À! Cho nên chúng ta có cơ hội tiến hóa tới thanh điền, rất hiếm có và rất khó tu. Bởi vì trong quả địa cầu này chưa thay đổi để ứng phó cho những người tu Vô Vi, chưa tới thời. Nhưng mà các bạn đã ý thức được và tu, đó là rất quý, tôi rất mừng để cho các bạn được tu. Còn nếu mà cái cơ Trời mà thay đổi, cái vũ trụ thay đổi thì không khí của miền nam chúng ta không nóng, không lạnh, dễ tu lắm, thấy không ? Mà nói tới tu ai cũng thích hợp, đi đâu họ đầy đầy tình thương, chỗ nào cũng tình thương, tình thương đậm đặc rồi thì thấy không còn tiếc của và không nghĩ đấu tranh thì thấy hòa bình trong tâm khảm và trước mắt thương yêu nhau lắm.

Cho nên, các bạn tu cái này không đụng chạm ai hết, sửa mình để tiến. Chế độ nào cũng mong có người dân thật thà và hiểu được tình thương đạo đức của đường lối của nhà nước. Thì bây giờ mình thực thi cái đó để cho người ta khỏi bận tâm vì mình. Mình là một người dân ngoan và một người đạo tốt, phải không ? Bạn cứ biết yêu nước không, mà bạn không có biết yêu bạn thì cái nước ai giữ, thấy chưa? Phải biết yêu thương bạn, thương bạn và yêu nước. Còn đây mình thương mình và yêu đạo. Đạo là sự quân bình. Quốc gia cũng là một sự quân bình, cũng là tình thương cho mọi người, thấy không ? Mà nếu chúng ta cái đạo sáng suốt chừng nào thì chúng ta làm nhiều chuyện tốt cho mọi người, phải không ? Thì ở đâu cũng được tiến hóa, mà ở đâu cũng có người kính mến thương yêu, thương yêu người siêng năng chịu làm việc chịu sửa mình, đó là cao quý, thấy không ?

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy – ngày 2/10/1977)

Lưu Ý: Bài viết cho mục “Sinh Hoạt Bạn Đạo Thế Giới” không ngoài mục đích giúp bạn đạo địa phương thông tin tới cộng đồng Vô Vi. Những tin tức này không phản ảnh quan điểm của Tuần Báo Vô Vi. Ban Biên Tập Tuần Báo Vô Vi hoàn toàn không chịu trách nhiệm về nội dung của các bài viết này.

VÀI Ý KIẾN VỀ GHI CHÚ HÌNH TIỂU THIÊN ĐỊA trong Từ Điển Đạo Học, trang 484 (phần 5 trên vovilibrary.net)

Tôi đọc phần ghi chú của một huynh trưởng về hình tiểu thiên địa này năm 1974, cảm thấy rất hứng thú và học hỏi khá nhiều. Có vài ghi chú chưa thật kỹ, tôi xin ghi lại vài ý kiến riêng, có thể giúp ích cho Thư Viện Vô Vi khi tái bản sau này. Nên nhớ, các con rồng, cọp, hạc, rùa là những luồng nguyên khí, không thể so sánh với các nguyên linh như hồn, vía.

B. BẠCH NGƯU. Tượng trưng cho trước tinh.

Theo tôi thì đây là nguyên khí tạng gan. Trong Văn Tự Vô Vi, Đức Thầy có giảng trong từ Kim Can.

G, H, I: THƯỢNG THỪA, TRUNG THỪA, HẠ THỪA.

Trong hình TTD ghi là Thượng Thiên, Trung Thiên, Hạ Thiên: chỉ Thượng Thừa, Trung Thừa, Hạ Thừa của Trung Thiên Đàng (Đức Thầy thường gọi Trung Thiên Đàng là Trung Thiên hay Tam Thập Tam Thiên).

1. **THIÊN MÔN.** Luân xa bộ đầu, hà đào thành, huyền quang khiêu...

Trong hình rõ ràng là huyết nê hườn (xuất ra đến Bồng Lai Tiên Cảnh), không cao bằng đỉnh đầu (hà đào thành).

4. **THẤT TINH ĐÀI.** Nơi Mô Ni Châu xuất hiện.

Bửu châu này sợ không phải Mô Ni Châu mà là một loại điển hộ pháp. Mô Ni Châu là Anh Nhi ở Nê Hườn Cung (đại não).

6. **BẠCH HỔ VÀ LONG (RỒNG).** Tượng trưng cho Tinh (hóa Khí) và Thân.

Thanh Long và Bạch Hổ là nguyên khí của hai thận. Hồi thập niên 1980, nhiều bạn đạo mới vào tu thường thấy một con rồng hay một con cọp rất dơ.

21. **HẠC QUY ĐỒNG HỘI THƯỢNG.** Hạc tượng trưng cho điển lửa của Tâm, Quy là điển nước của Thận.

Hạc tượng trưng cho nguyên khí bộ phận sinh dục, Quy tượng trưng nguyên khí dịch hoàn.

25. **BẠCH HẠC ĐỒNG TỬ...** (giải thích rất dài về liên hệ bạch hạc, bạch ngư trong phép Chưởng Anh Nhi).

Vẫn chưa rõ, xin thêm của Văn Tự Vô Vi: Hạc là nguyên khí hành Kim của phổi (phách thuộc âm), trâu là nguyên khí hành Mộc của gan (dương).

26. **SONG LÂM SON.** Là 2 khu rừng cây, tượng trưng cho hai lớp màng mở bao bọc ngũ tạng.

Tôi nghĩ là tạng gan (các bạn nghĩ sao?).

Khương bửu Võ

Los Angeles, ngày 26/10/2015

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gửi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY TỪ VIỆT NAM

Đ ngày 14 tháng 1 năm 1998

Kính thưa Đức Thầy,

Chúng con kính dâng lễ Đức Thầy với tấm lòng quý trọng và kính mến của chúng con. Chúng con không dám làm phiền Đức Thầy nhưng vì có sự việc chúng con muốn kính trình Đức Thầy.

Hiện mỗi đạo ở VN đang trên đà bị xé lẻ, nhóm thì phản cha phản bạn, nhóm thì theo ông lên bà xuống, nhóm thì tranh tài cao thấp, nhóm thì hành pháp để có vụ lợi, nhóm thì hành không đúng theo PLVVKHHBPP (sửa pháp)... đã cấu kết với nhau gây chia rẽ hàng ngũ PLVVKHHBPP có mức trầm trọng.

Hai lá thư Đức Thầy đã gửi về cho huynh T đã bị xuyên tạc mãnh liệt. Nào là C T đã bị Thầy bài xá rồi nên Thầy đã dùng từ "kính bài" ở cuối bài thơ (đặt cho Thiền Viện), nào là C T đã bị Thầy loại bỏ nên viết sách "... đừng trình qua Thầy nữa ..." Kính thưa Đức Thầy, đối với người chân tu thì những lời trên không động tâm gì. Nhưng huynh T là người hữu ích cho bạn đạo Vô Vi trong thời gian Thầy xa vắng Việt Nam anh đã chỉ dạy nhắc nhở anh em hành pháp chính đính, không sửa pháp. Nay lại được Bề Trên và Đức Thầy chuyển cho phép có trách nhiệm trong thiền viện Tâm Linh Tự Cứu. Chúng con rất e ngại những lời xuyên tạc kia sẽ làm ảnh hưởng lớn đến vấn đề sinh hoạt của thiền viện cũng như gây hoang mang cho nhóm bạn đạo Vô Vi chọn chính. Hiện nay cũng đã ít nhiều ảnh hưởng cho những ai ý chí chưa vững vàng. Kính thưa Thầy, nghe tin được Thầy chứng cho thành lập thiền viện Tâm Linh Tự Cứu, nhiều lực lượng đã và đang theo quý phá huynh T về mọi mặt. Chúng con khuyên huynh T nên trình qua Đức Thầy hết mọi sự việc nhưng huynh T không cho, cứ bảo là để Bề Trên chuyển, không nên làm phiền Thầy. Chúng con thấy nếu không báo hết mọi sự tình thì cũng báo một phần nào đó kịp đến Đức Thầy vì sẽ bị ảnh

hưởng về đạo trong phạm vi ngày một lớn rộng nên chúng con lên huynh T kính báo lên Đức Thầy nhận định và dạy bảo.

Kính nhờ Đức Thầy minh xác cho hai lá thư (Đức Thầy đã gửi về cho huynh T) và cho chúng con lời dạy hậu cũng cố lại lòng tin tưởng cho những ai hạ quyết tâm hành PLVVKHHBPP không phải lạc vào cỏi âm như Đức Thầy đã từng dạy.

Kính cảm ơn Đức Thầy,

TM một số bề đã thực hiện cuộn băng gửi đến ĐT

Con,

TM, NTKH

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Montreal ngày 16 tháng 10 năm 1997

CT con,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 21/8/97 được biết con và các bạn vẫn giữ lễ lối tu tiên của PLVVKHHBPP. Dù vắng mặt Thầy nhưng tình bạn đạo tại quê nhà vẫn một lòng thực hiện đứng đắn và hỗ trợ cho nhau trong giai đoạn khó khăn đã qua. Ở đời này, những người chưa hiểu lấy chính họ, có quyền thực hiện sự tằm tối của chính mình. Chúng ta, người tu PLVVKHHBPP, có đường lối rõ rệt là liên hệ với luồng điện cái của vũ trụ mà tu tiên, tự xây dựng sự nhịn nhục và phục vụ chơn thành đối với mọi nơi mọi giới, để tự cảm thức được tình Trời là bất diệt mà tu. Cuốn băng các con đã thu cho Thầy rất cảm động trong tình thương và xây dựng cho chung, Thầy sẽ cho phổ biến khắp các nơi, trong đó có lời ngắn gọn và đầy đủ ý nghĩa của con trong buổi họp mặt các con tại SB quê nhà. Tình đồng đạo rất thấm thía, dừng hành trong niềm tin sẵn có, thực hành trong tinh thần xây dựng cho đại sự chung, là biết Trời biết Phật biết người mà tu. Tương lai mới có cơ hội ảnh hưởng cho nhơn loại, tùy duyên độ hành.

Hai quyển sách con đã soạn rất hữu ích con người mới biết tu, dựa theo đó mà thực hành. Quyển sách Tu Chưa Em cũng đã phổ biến tại hải ngoại, có nhiều người nhờ đó mà tập tành tu học. Lúc này Thầy càng ngày càng nhiều việc. Vậy từ rày về sau, con phát tâm soạn sách phổ biến Pháp Lý cho nhơn quần qua kinh nghiệm tu học của chính con, tùy duyên phổ biến là được, khỏi cần sự chứng kiến của Thầy. Kinh nghiệm tu học trong thực hành là đã có điển chứng tâm cho con rồi, vì chúng ta làm việc hữu ích và bất vụ lợi. Gần đây Thầy cũng có viết nhiều bài như Nguyên Lý Tận Độ, sẽ đọc và phổ biến bằng CD cho khắp các nơi, để giữ nó mà làm phương châm tu tiến, để tu và khỏi sai lạc. Người chưa tu nghe qua cũng sẽ thấm thía trong cuộc sống mà tìm đường tu học tiến thân. Việc làm của Thầy không ngừng nghỉ, gần đây Thầy đã mổ xẻ xong cặp mắt sáng tỏ hơn xưa, giải quyết được nhiều điều hằng ngày như thơ từ khắp các nơi gởi đến, Thầy lúc nào cũng sẵn sàng phục vụ bất vụ lợi qua kinh nghiệm tu học của Thầy trên 40 năm qua từ quê nhà cho đến hải ngoại, thành tâm phục vụ vô quá ngại.

Chúng ta là một số người được sự may mắn chung hành chung tiến trong lãnh vực tâm linh và thanh tịnh, rất cần ảnh hưởng cho những người kế tiếp thì mới cảm thấy cuộc sống rất có ý nghĩa thâm sâu của Trời Đất. Thư con viết chữ không rõ rất khó đọc. Lúc thiền xong điển thanh tịnh xuất phát ngay Hà Đào Thành là tốt, lâu ngày nơi đó sẽ phát sáng qua sự dày công tu tập của chính con. Thơ của gia đình con như sau:

Toàn gia tu tiến sống an yên
Giải bỏ nghiệp lực giải nổi phiền
Mình đạo tình đời là tạm bợ
Thực hành chơn pháp tự mình xuyên.

Chúc con và gia đình tu tiến.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM
Oroville, ngày 7 tháng 11 năm 1997

C T con,

Thư con và băng cassette đã gởi qua chuyên từ anh NXL, Thầy đã vui nhận nghe và đã phúc đáp

thư con. Nay lại nhận thêm thư do anh VTS chuyển đến ngày 6 tháng 11 năm 1997, được biết các con vẫn vui khỏe và đồng lòng thực hành chơn pháp, loại trừ hình ảnh ma quỷ nhập xác vô trách nhiệm. Đến nay con đã thấy rõ sự vi diệu chính chúng con đã và đang thực hành vẫn cảm động được lòng người phát tâm xây dựng cơ đồ tâm linh dẫn tiến những người kế tiếp. Các con đã chọn được một địa điểm định xây thiền viện và lo cho người già sau khi bỏ xác. Điều này là chuyện trước mắt, chung lo trong tinh thần xây dựng là điều quý. Nếu các con muốn xây thiền viện thì đặt tên như sau:

Thiền Viện Tâm Linh Tự Cứu

Triền miên học hỏi tự xuyên tâm
Đời đạo phân minh lý diệu thâm
Có đến có đi hồn bất diệt
Trời ban tình đẹp tự suu tâm.

Su tu nguyên lý thâm sâu
Thực hành giải tiến tâm sâu tiêu tan
Cùng chung học hỏi bạc bần
Quy y Phật Pháp cảm an cảm hoà
Thành tâm thực hiện gần xa
Đời là tạm cảnh chung hòa tiến lên
Cần khôn vũ trụ đạo nền
Bền tâm vững chí hồn lên cõi trời
Sửa mình tiến hóa hợp thời
Giải mê phá chấp lập đời tân dân
Hiếu mình rõ rệt xét phân
Hồn là chủ chánh ân cần dựng xây
Xa xưa cho đến ngày nay
Sửa mình tiến hóa đổi thay thế tình
Cần khôn vũ trụ tâm linh
Bền tâm vững chí quy hình Trời ban
Chơn tu thức giác cảm an
Tình thương huynh đệ khai màn đạo tâm
Quý yêu Trời Phật chẳng lầm
Tự mình thức giác âm thầm tự tu
Hồn là chủ chánh ngạo du
Tâm đường tiến hóa trùng tu hoài hoài.

Kính bái,
Lương Sĩ Hằng

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM
Monaco 3/4/1998

M và H con,

Thầy đã vui nhận được thư của con đề ngày 14/1/98 được biết các con vẫn khoẻ mạnh. Còn về việc xuyên tạc, đó là dành cho những phần chưa mở trí, lung lạc và không có lập trường tu tiến. Từ xa xưa cho đến ngày nay, con người vẫn bị lạc trong cõi âm, cho đến lúc bị hành hạ thê thảm mới thức tâm biết chánh pháp là gì? T đã dày công tu học, gặt hái được kết quả tốt cho chính tâm thân của T, nên T mới phát tâm viết ra những sự thật dành cho người kế tiếp, tự tu tự tiến, chứ không phải mưu lợi cá nhân. Người tu đứng đắn, phải có lập trường và ý thức rõ ràng thì không có xuyên tạc bất cứ một đường lối tiến hóa nào của Thượng Đế đã ân ban. Từ bao nhiêu năm qua, các con đã chứng nghiệm những phần tử ác ôn và xuyên tạc, cuối cùng phần hồn chúng nó không bao giờ tiến được, tạo khổ cho chính nó, và đã không đem lại ảnh hưởng tốt cho quần sanh.

Những gì Thầy đã viết cho T là căn cứ về sự tiến hóa của T mà xây dựng, chứ không phải chê bai hay là vị nể một ai cả. Sự thật là sự thật. Các con không nên giao động trong sự ngu si của người muốn phá hoại. Thời nay các con chỉ có Trời Đất và Đạo mà thôi. Nếu xuyên tạc hướng hạ là tự hại. Hiểu điện năng của Trời Đất thì chỉ dụng tâm thực hành mới có cơ hội tiến hóa được.

Trước sau như một, lập trường không thay đổi thì mới thành công. Chúc các con vui tiến trong thanh tịnh.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

THƯ GỎI THẦY TỪ VIỆT NAM

18/2/98

Kính thưa Đức Thầy,

Con tên là NVT, con kính thăm Thầy được nhiều sức khỏe. Thầy ơi! Gần 20 năm con mới viết được thư gởi thăm Thầy, xin Thầy tha lỗi cho con vì con đã không nghe lời Thầy dạy, con đi theo con đường tham dục nhiều hơn là tu, để rồi bao năm nhìn lại thấy mình chẳng ra gì từ đời lẩn đạo, tâm làm thân chịu, giờ thì con phải làm lại từ đầu, con kính xin Thầy tha tội cho con. Thầy ơi, con có đọc LED Weekly 134, có một bạn đạo ở Thụy Sĩ đã dám nói những lời đó với Thầy, con vô cùng kính ngạc và

đau đớn. Thầy ơi, chẳng lẽ Thầy sắp ra đi rồi sao? Tu vô vi mà sợ mất Thầy là không phải tu rồi.

Ngày xưa 2000 năm về trước, vì một kẻ phản đồ bán Chúa, Thầy đã hy sinh vì đạo pháp, chúng con đã khóc Thầy, con nghĩ ngày đó chúng con cũng là đệ tử, học trò quanh bên Thầy. Ngày nay gần 2000 năm trong chu trình tiến hóa, chúng con có duyên gặp được lại Thầy và lại đau đớn khóc Thầy 1 lần nữa như vậy sao Thầy, con nghĩ đó là chuyện của Chúa - Phật - Thượng Đế, của Thầy, mà đại nguyên của Thầy là tử vì đạo. Chúng con ở VN xa Thầy, mong được gặp lại Thầy và chúng con chưa gặp lại Thầy mà phải đau đớn khóc Thầy ra đi một lần nữa. Con xin Thầy đừng la con tu không lo tu mà cứ hỏi chuyện của Chúa Phật và của Thầy. Con cố tìm câu trả lời trong con nhưng hiểu theo trình độ con thì chưa với tới được những chuyện đó, con kính xin Thầy minh giải cho con.

Thầy ơi, con cố gắng tu để tìm thấy Thầy trong con nhưng khó quá! Thầy ơi! Nói dễ mà làm không dễ, kính xin Thầy dạy cho con.

Con xin được dừng bút và kính chúc sức khỏe Thầy, con rất mong nhận được thư trả lời của Thầy.

Kính chào Thầy,
NVT

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Monaco, 3/2/98

T con,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 18/2 trong tâm tình thâm giao giữa con và Thầy. Chúng ta cũng đã và đang đồng hành trong chu trình tiến hoá. Ở đời này có kẻ tốt người xấu, cũng do trình độ và nghiệp lực của mỗi người. Chúng ta thật lòng tu, thì cần lấy oán làm ân mà xây dựng tâm thức của chính mình. Lúc nào cũng tha thứ và thương yêu, thì trình độ thanh nhẹ mới khôi phục được. Con biết Thầy tại VN, không nhiều thì ít, con cũng đã và đang theo dõi hành trình dẫn thân hành pháp của Thầy vô quái ngại ở khắp các nơi. Trên đường đi tràn đầy sự thương và ghét, đó là luật quân binh của Trời đất đã sắp đặt. Người chơn tu chỉ biết hướng về đại thanh tịnh mà hành sự, thì sự chết sống vô can.

Duyên lành lúc nào cũng còn tồn tại, nay lại có dịp Thầy thọ lễ đôi lời cùng con. Chúng ta người tu về PLVV, chỉ có phần hồn là quan trọng mà thôi. Chuyện ngoài tai phải bỏ ngoài tai, không nên đem

những chuyện không cần thiết vào tâm, nhưng mà phải thực hiện thanh tịnh để vượt qua khổ nạn.

Ở trên đời này, có sự chết chóc thì sẽ có sự thương tâm khóc lóc, đó là chuyện thông thường của trường đời, việc này không cần thiết cho sự tu hành. Con cứ hướng thanh tịnh mà đi thì mọi việc sẽ tốt đẹp ở tương lai. Chúc con thanh tâm thường lạc.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

THƯ GỎI THẦY TỪ VIỆT NAM

Việt Nam ngày 1 tháng 2 năm 1998

Con cúi đầu đánh lễ kính lạy Thầy.

Con dập đầu kính xin Đấng Trọn Lành ban sức khỏe cho Thầy để dẫn dắt chúng con tiến hóa trên đường trở về nguồn cội. Chúng con luôn hướng về Thầy với tất cả sự cao quý kính thương.

Thầy kính thương! Con vô cùng cảm tạ ơn Thầy đã chăm lo sự tiến hóa của chúng con qua sự giáo dục con về mặt đức hạnh của một người chơn tu như thế nào, cũng như nhắc nhở minh triết, chơn lý của Cha để con được thấm nhuần. Con luôn ghi nhớ và thực hành, con cảm thấy tự mình càng phải cố gắng nhiều hơn nữa để khỏi phụ lòng ân trên.

Sau hơn năm tháng nhập thất, tịnh khẩu, nghỉ ăn hai đợt: 1 đợt 7 ngày, 1 đợt 10 ngày để cho con làm hành trang hội nhập vào Pháp Thiển Vô Vi Huyền Bí Học. Con luôn nhắc nhở giáo dục phần hồn tinh tấn để xứng đáng với hồng ân của Cha, Thầy đã ân ban cho con, đã chiếu rọi để cải hóa con từ một đứa vô minh ngu muội đến một người biết chịu dần thân tu học, tự sửa chữa mọi sai lầm của chính mình để hướng về triết giới thanh cao, không màng danh lợi, chấp nhận mọi nghịch cảnh hầu hướng về ánh sáng vô cùng tận mà tiến hóa đến nơi ổn định vô cùng của Đại Hồn Cha như Thầy đã chỉ dạy. Con vẫn âm thầm vô vàn cảm tạ ân Cha đã tạo ra chúng con và Ngài đã phải vất vả đường bao để trưởng dưỡng chúng con trong vô lượng kiếp và cho mãi tới bây giờ con mới thấm thía tình yêu của Cha đối với chúng con, thật vô lượng vô biên.

Thầy kính! Trong tâm con thắc mắc không biết điển quang là gì? Thì trong một đêm sau khi ngồi thiền, con nằm xuống nghỉ, đang mơ màng con thấy mình được bao bọc trong một kén ánh sáng vô cùng, còn con như là một con sâu nhỏ nằm trong

kén đó. Khi con mở mắt ra thì ánh sáng rất sáng đó tỏa ra khắp mình làm con hoảng hốt nhảy ra khỏi mộng thay vì con niệm danh Cha. Con tự trách con thật là vô minh nên không được tận hưởng ân phước đó, phải không Thầy?

Thầy kính thương! Làm sao con quên được và không noi theo gương của Thầy, vì chúng con được sống trong thức bình đẳng của Thầy. Con rất kính phục trân trọng đến mức rung động nghẹn ngào trước những lời dạy giáo dục của Thầy qua băng từ, sách báo để mở tâm trí cho nhân loại và cũng nhờ đó mà chúng con biết nguồn cội và phải làm gì cho tương lai. Từng giây, phút sửa chữa lỗi lầm để thật sự xứng đáng với biển yêu của Cha và tình thương của Thầy, luôn khơi dậy trong con ánh lửa thiêng, bản chất cao đẹp có sẵn trong con hầu làm sáng mãi cho tới khi hoàn tất cuộc hành hương về quê xưa.

Vài hàng con kính thăm Thầy và tất cả bạn đạo. Con thành tâm đánh lễ kính lạy tạ ơn Thầy. Nam Mô Vô Kiên Phật.

Kính thơ,
NTĐ

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Ngày 27 tháng 2, 1998

Đ con,

Thầy vui nhận được thư con, được biết con vẫn trung tín với sự ước nguyện của chính con. Mỗi mỗi phải dày công tu tiên, tự giải nghiệp thì mới đạt thành. Những gì con đã học và hành đều nằm trong biển yêu của Thượng Đế, vô cùng xán lạn trong xây dựng. Nay con còn nhớ đến Thầy là điều quý cho chính con. Chính Thầy đã và đang thực hành vô quái ngại, dần thân tận độ quần sanh theo lời giáo huấn của Đấng Đại Bi Cứu Thế. Nay Thầy lại được nghe qua trí thiển lành của con đã xây dựng được nền tảng tốt trong chu trình tiến hoá. Hồn con sẽ vinh quang ở tương lai. Ngày tương ngộ xây dựng giữa người chơn tu và người hành pháp, sẽ có ngày tương ngộ trong thanh tịnh và xán lạn vô biên. Chúc con thân tâm thường lạc trong thực hành.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

Thi Ca của Đức Thầy

2 giờ khuya, ngày 8 tháng 5 năm 1986

MỘT ĐÊM DÀI

Cựa qua cựa lại một đêm dài
Thức trí mở tâm kẻ tạo sai
Cha đến Cha đi người chẳng thấy
Ước thanh không luyện trước hoài hoài.

Hoài hoài ham ngủ lại mê say
Mê chấp loạn dâm diễn giữa ngày
Đóng kín tâm can gieo vọng động
Khó thiền khó thức khó lành ngay.

Lành ngay tự sửa cảm vui vầy
Sống động tịnh ba Trời chuyển cây
Phung phí lầm than gieo đại họa
Diễn đi diễn lại cũng là mây.

Là mây hèn yếu tạo thơ ngây
Cha bảo không nghe lánh bậc Thầy
Rước khổ vào tâm đầy loạn động
Thức hồn tự tiến cảm vui vầy.

Vui vầy giải tỏa ý thơ ngây
Trở gót về Trời vượt gió mây
Thanh tịnh chơn hồn quy chơn giác
Tự tu tự tiến hợp thời nay.

Thời nay tại thế tạo mê say
Loạn động quên về chỗ trả vay
Trong tịnh có mê phiền đại não
Thực hành chánh pháp đạt dịp may.

Dịp may hiếm có ở ngày nay
Pháp lý siêu âm gọi tứ thầy
Đồng tiến đồng tu quy thức giác
Trợ duyên thanh đạt cảm vui vầy.

Vui vầy bạn đạo hợp vui say
Trí tuệ khai thông học mỗi ngày
Xoay chuyển một tuần gieo thức trí
Nhấn hòa một khóa hợp thời nay.

Thời nay thông cảm luật trả vay
Bất hiếu quên Cha tái ngộ Thầy
Sám hối ăn năn xây đại nguyện
Thực hành chơn pháp đạt lành thay.

Lành thay nguyện niệm ý vui say
Lục tự Nam Mô giải giải bày
Chấn động tâm can khai đại đạo
Ba chiều quy một chẳng thơ ngây.

Thơ ngây chia cách đầy tâm khổ
Minh triết cảm minh dựng thế đồ
Quy nhứt tâm thành tâm tự đạt
Cộng đồng tiên thánh hợp hư vô.

Hư vô nhứt khí vô quái ngại
Thể hiện từ bi chuyển tiến hoài
Sáng suốt Quan Âm duyên tận độ
Bình tâm thanh tịnh vượt trần ai.

Trần ai giải tỏa ý tâm phiền
Chơn lý tràn đầy viện Vĩ Kiên
Không có có không nay được học
Sửa mình tiến hóa tự tầm xuyên.

Tầm xuyên thế đạo hai miền tiến

Ý niệm tràn đầy thức Vĩ Kiên
Tâm điển khai trình quy ý đạo
Nhớ thương thương nhớ lý chơn truyền.

Chơn truyền giải tỏa trước thân yên
Tự đạt thanh thanh gác nổi phiền
Hồn tịnh tâm minh nào hoại nát
Tham thiền nhập định pháp phân huyền.

Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên

NHÂN GIAN DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả: Đào Mộng Nam

Hồi Mười Ba (tiếp theo)

LUẬN HƯ KHÔNG, TẾ PHẬT THUYẾT PHÁP

BẢN CHÂN LÝ BỒ TÁT GIẢNG ĐẠO

...
Thái Sinh: Thưa, bữa nay lần đầu tiên được ân sư hướng dẫn tới đây, bụng con trống rỗng, tâm con bàng hoàng, con biết mở lời cách sao?

Tế Phật: Tâm yên thân linh ứng, khi đối đáp đối tự nhiên lưu loát như nước chảy.

Thái Sinh: Thưa vâng, con xin tuân lệnh ân sư thử thực hành xem. *(Bồ Tát Tĩnh Quang vừa hàn huyên với Phật Sống Tế Công xong thì Thái Sinh liền lay chào ngài).*

Bồ Tát: Miễn lễ, bữa nay Tế Phật và Thái Sinh vì việc trước tác sách Du Ký, nên đã thân hành tới đây, khiến tôi rất vui mừng, thiện căn của Thái Sinh quả là lớn lao mới có điểm phúc được Tế Phật hướng dẫn tới đây.

Thái Sinh: Thưa Bồ Tát quá khen ngợi, bữa nay đệ tử được tới đây thật vô cùng vinh hạnh, kính xin Bồ Tát chỉ giáo nhiều cho.

Bồ Tát: Được, Thái Sinh có những vấn đề gì cần thảo luận xin cứ đặt câu hỏi.

Thái Sinh: Kính xin Bồ Tát khai ngộ Phật pháp nhiệm mầu cho đệ tử.

Bồ Tát: Ha ha, ngộ cảnh khai ngộ, khai ngộ ngộ cảnh, vấn đề này hay lắm, kẻ ngộ cảnh là loại chúng sinh chưa vào cửa đạo, hãy còn mơ mơ màng màng, do đó chẳng rõ đạo lớn có thể tu, còn người đã vào được đạo lớn thì hành trình ngộ đạo của họ trước tiên: “Thấy núi là núi, thấy nước là nước” *(Khán sơn thị sơn, khán thủy thị thủy)* là bởi tính bị nhiễm vật, chấp tướng quá sâu, tâm bị ngoại cảnh cuốn hút quá

nặng. Tới khi tiến cao hơn, ngộ được đạo lớn thì: “Coi núi không là núi, coi nước không là nước” *(Khán sơn bất thị sơn, khán thủy bất thị thủy)* mới chỉ giác ngộ được cảnh phàm trần là hư ảo, giả tạm, nên tâm còn dục niệm. Khi công phu tiến cao thêm một bậc nữa thì lại: “Thấy núi vẫn là núi, thấy nước vẫn là nước” *(Khán sơn nhưng thị sơn, khán thủy nhưng thị thủy)*. Nhìn cảnh hư ảo phàm trần tâm không bị cuốn hút, tính không bị động loạn, lí do bởi tại định lực công phu đã đủ, không còn bị nhiễm ngoại duyên, nói không mà chẳng không, đó chính là tròn đầy thông suốt vậy.

Thái Sinh: Lời dạy của Bồ Tát thật quả là thâm diệu, và như vậy thì khác hẳn với “chỉ niệm”.

Bồ Tát: Chỉ niệm là một pháp môn, song không phải là pháp môn đạt cứu cánh giải thoát, phải biết rằng tự tính thanh tịnh vốn chẳng sinh chẳng diệt, chẳng thêm chẳng bớt, đó là pháp tính chân như. Người ta ai cũng có tính này, song chỉ vì tâm mê, tâm này không dùng, tính này chẳng bền, tâm chạy theo giả tính, do đó vọng niệm nghiệp sinh, vọng niệm ngoại duyên, sinh sinh, diệt diệt, đều là nhân duyên nổi dậy, không phải là vật vốn có mà chỉ nhân duyên cùng tụ ắt sinh, nhân duyên khác biệt chia lìa ắt tan, chẳng phải là tính nguồn cội chỉ có bản tính thanh tịnh, yên tĩnh vắng lặng, siêu việt pháp tính nhân duyên.

Xin lấy một thí dụ, bản tính thanh tịnh như kim cang, nhân duyên vọng niệm như đồ vật chế bằng kim cang, vật có thành, trụ, hoại, không song tính kim cang lại tùy duyên bất biến bất hoại. Người ta nếu giữ được chân tính kim cang này thì mới đạt tới trạng thái tâm hồn gặp cảnh không sinh tình, không luyến ái, coi hình tướng là ảo ảnh biến hóa giả tạm, chỉ chớp mắt đã mất; còn tự tính không nhiễm, vốn thanh tịnh, như mặt trời mặt trăng chiếu rọi hư không luôn luôn trong sáng.

Thái Sinh: Ha ha, nghe lời dạy của Bồ Tát quả là được khai mở rất nhiều, song tại sao lại nói tính Phật và tính chúng sinh không tăng không giảm?

Bồ Tát: Tính Phật như nước, cong thẳng vuông tròn, luôn luôn hòa hợp thích ứng, không tranh giành, làm lợi cho muôn loài mà không cậy là mình có công, không làm một cách giả dối, không cầu đền ơn, không khoe tài, không ý mạnh, đúng như lời Thánh dạy, tùy nơi tùy

chỗ thích hợp, chí công vô tư, thiện lành như trời đất.

Còn tính của chúng sinh giống tựa băng, lạnh giá thì đông cứng, có góc có cạnh, băng vốn là nước ngưng đọng thành, như đạo gia thường nói, tính người từ một khí nguyên thủy sinh ra.

Do đó mới hay nước kết thành băng, băng tan thành nước đều là giống nhau, không thêm không bớt, như vậy chẳng phải là nguyên lý không tăng không giảm sao?

Thái Sinh: Thì ra nguyên nhân là như vậy, Bồ Tát đã khai mở trí tuệ thật là huyền diệu, những điều nêu ra để thí dụ về đạo đều đầy đủ ý nghĩa. Chúng sinh chấp trước hình tướng giống như băng cứng ngắt, song nếu phá bỏ được tính ngưng đọng ngoan cố, tính Phật chân như liền hiện ra, tính trí tuệ bình đẳng không trụ hẳn một nơi nào.

Bồ Tát: Đúng vậy, tính chúng sinh bị nhiễm duyên trần thế, mắt nhìn hình tướng vật chất, tâm bị vật cuốn hút, mũi thấy mùi thơm, tâm liền muốn thưởng thức đều do lẽ ấy vậy.

(còn tiếp)

